

Exemple de credință (V): Maria, model și maestră a credinței

Maica noastră ne învață să fim complet deschiși voinței divine, chiar dacă aceasta este misterioasă. De aceea, ea este maestră a credinței.

28.08.2025

După ce am meditat asupra diferitelor aspecte ale credinței prin contemplarea vieții unor mari figuri ale Vechiului Testament — Abraham, Moise, David și Ilie —, continuăm să

parcurgem această istorie a credinței noastre și alături de personajele Noului Testament, unde, cu Cristos, Revelația ajunge la plinătatea și împlinirea sa: „După ce Dumnezeu a vorbit în vechime în multe rânduri și în multe feluri părinților noștri prin profeți, în zilele acestea, care sunt ultimele, ne-a vorbit prin Fiul”[1].

Icoană desăvârșită a credinței

„Când a venit plinirea timpului, Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege”[2]. În atitudinea de credință a Preasfintei Fecioare s-a concentrat toată speranța Vechiului Testament în venirea Mântuitorului: „în Maria (...) se împlinește lunga istorie de credință a Vechiului Testament, care cuprinde istoria atâtor femei credincioase, începând cu Sara, femei care, alături de patriarhi, au fost martore împlinirii promisiunilor lui Dumnezeu și apariției vieții

noi”[3]. Asemenea lui Abraham — „părintele nostru în credință”[4]—, care și-a părăsit țara încrezător în promisiunea lui Dumnezeu, Maria se abandonează cu încredere deplină în cuvântul pe care i-l vestește Îngerul, devenind astfel model și mamă a credincioșilor. Fecioara, „icoană desăvârșită a credinței”[5], a crezut că nimic nu este imposibil pentru Dumnezeu și a făcut posibil ca Cuvântul să locuiască între oameni.

Mama noastră este model de credință. „Prin credință, Maria a primit cuvântul Îngerului și a crezut în vestea că va fi Mama lui Dumnezeu în ascultarea dăruirii sale (cf. Lc 1, 38). La vizita făcută Elisabetei, a înălțat cântarea sa de laudă către Atotputernicul pentru minunile pe care le face în cei ce se încred în El (cf. Lc 1, 46-55). Cu bucurie și cutremur a născut pe unicul său Fiu, păstrând neatinsă fecioria (cf. Lc 2, 6-7). Încrezătoare în

soțul său Iosif, L-a dus pe Isus în Egipt ca să-L salveze de persecuția lui Irod (cf. Mt 2, 13-15). Cu aceeași credință L-a urmat pe Domnul în predicarea Sa și a rămas cu El până la Calvar (cf. In 19, 25-27). Prin credință, Maria a gustat roadele învierii lui Isus și, păstrând toate amintirile în inima sa (cf. Lc 2, 19.51), le-a transmis Celor Doisprezece, adunați împreună cu ea în Cenacol pentru a primi Duhul Sfânt (cf. Fap 1, 14; 2, 1-4)”[6].

Preasfânta Fecioară a trăit credința într-o existență pe deplin umană, cea a unei femei obișnuite. „În viața ei pământească nu i-au fost cruțate Mariei nici experiența durerii, nici oboseala muncii, nici clar-obscurul credinței. Acelei femei din popor care, într-o zi, a izbucnit în laude către Isus exclamând: «fericit sânul care Te-a purtat și pieptul la care ai supt», Domnul îi răspunde: «Mai degrabă, fericiți sunt aceia care

ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l păstrează» (Lc 11, 27-28). Era o laudă adusă Mamei Sale, fiat-ului ei (Lc 1, 38), acel „fie” sincer, dăruit, împlinit până la ultimele consecințe, care nu s-a manifestat în acțiuni spectaculoase, ci în jertfa ascunsă și tăcută a fiecărei zile”[7].

Preasfânta Fecioară „trăiește în întregime din și în raport cu Domnul; este în atitudine de ascultare, atentă să perceapă semnele lui Dumnezeu pe drumul poporului Său; este inserată într-o istorie de credință și de speranță în promisiunile lui Dumnezeu, care constituie țesătura existenței sale”[8].

Maestră a credinței

Prin credință, Maria a pătruns în Misterul lui Dumnezeu Unul și Întreit așa cum nu i-a fost dat niciunei alte creaturi și, ca „mamă a credinței noastre”[9], ne-a făcut părtași la această cunoaștere. „Nu vom

aprofunda niciodată destul acest mister de nespus; nu-I vom putea mulțumi îndeajuns Mamei noastre pentru această familiaritate pe care ne-a dăruit-o cu Preasfânta Treime”[10].

Fecioara este maestră a credinței. Întregul parcurs al credinței în existență își are prototipul în Sfânta Maria: angajamentul față de Dumnezeu și conformarea circumstanțelor vieții obișnuite la lumina credinței, chiar și în momentele de întuneric. Mama noastră ne învață să fim complet deschiși voinței divine „chiar dacă este misterioasă, chiar dacă adesea nu corespunde voinței proprii și este o sabie care străpunge sufletul, așa cum va spune profetic bătrânul Simeon Mariei, în momentul prezentării lui Isus la Templu (cf. Lc 2, 35)”[11]. Încrederea ei deplină în Dumnezeu credincios și în promisiunile Sale nu scade, chiar

dacă cuvintele Domnului sunt greu sau aparent imposibil de primit.

De aceea, „dacă credința noastră este slabă, să alergăm la Maria”[12]. În întunericul Crucii, credința și docilitatea Fecioarei dau un rod neașteptat. „În Ioan, Cristos îi încredințează Mamei Sale pe toți oamenii și în special pe discipolii Săi: pe cei care aveau să creadă în El”[13].

Maternitatea ei se extinde la întreg Trupul Mistic al Domnului. Isus ne-o dă ca Mamă, ne pune sub grija ei, ne oferă mijlocirea ei. Din acest motiv Biserica îi invită mereu pe credincioși să se îndrepte cu o devoțiune deosebită către Maria.

Fragilitatea noastră nu este un obstacol pentru har. Dumnezeu o ia în calcul și, de aceea, ne-a dat o Mamă. „În această luptă pe care discipolii lui Isus trebuie s-o ducă — toți noi, toți discipolii lui Isus trebuie

să purtăm această luptă —, Maria nu-i lasă singuri; Mama lui Cristos și a Bisericii este mereu cu noi. Mereu merge cu noi, este cu noi (...), ne însoțește, luptă alături de noi, îi sprijină pe creștini în lupta împotriva forțelor răului”[14].

Din școala credinței, Fecioara este cea mai bună maestră, pentru că a rămas mereu într-o atitudine de încredere, de deschidere, de viziune supranaturală, în fața a tot ceea ce se întâmplă în jurul ei. Așa ne-o prezintă Evanghelia: „«Maria păstra toate aceste lucruri, meditându-le în inima ei»[15]. Să ne străduim și noi s-o imităm, vorbind cu Domnul, într-un dialog îndrăgostit, despre tot ceea ce ni se întâmplă, chiar și despre cele mai mărunte evenimente. Să nu uităm că trebuie să le cântărim, să le prețuim, să le privim cu ochi de credință, pentru a descoperi Voia lui Dumnezeu”[16]. Drumul credinței sale, deși diferit, este asemănător cu

al fiecăruia dintre noi: sunt momente de lumină, dar și momente de oarecare întuneric față de Voia divină: când L-au găsit pe Isus în Templu, Maria și Iosif „nu au înțeles ceea ce le spusese”[17]. Dacă, asemenea Fecioarei, primim darul credinței și ne punem toată încrederea în Domnul, vom trăi fiecare situație *cum gaudio et pace* — cu bucuria și pacea fiilor lui Dumnezeu.

A o imita pe Maria în credință

„Astfel, în Maria, drumul de credință al Vechiului Testament este asumat în urmarea lui Isus și se lasă transformat de El, intrând să facă parte din privirea unică a Fiului lui Dumnezeu întrupat”[18]. La Buna Vestire, răspunsul Fecioarei rezumă credința ei ca angajament, ca dăruire, ca vocație: „iată slujitoarea Domnului, fie mie după cuvântul tău”[19]. Precum Sfânta Maria,

creștinii trebuie să trăim „îndreptați spre Dumnezeu, rostind acest fiat mihi secundum verbum tuum (...) de care depinde fidelitatea față de vocația personală, unică și netransmisibilă în fiecare caz, care ne va face să fim colaboratori la opera de mântuire pe care Dumnezeu o împlinește în noi și în întreaga lume”[20].

Dar cum să răspundem mereu cu o credință la fel de fermă ca a Mariei, fără a ne pierde încrederea în Dumnezeu? Imitând-o, străduindu-ne ca în viața noastră să fie prezentă acea atitudine lăuntrică a ei în fața apropierii lui Dumnezeu: nu trăiește frică sau neîncredere, ci „intră într-un dialog intim cu Cuvântul lui Dumnezeu care i-a fost vestit; nu îl consideră superficial, ci se oprește, îl lasă să pătrundă în mintea și în inima ei pentru a înțelege ce dorește Domnul de la ea, sensul vestirii”[21].

Asemenea Fecioarei, să încercăm să adunăm în inima noastră toate evenimentele care ni se întâmplă, recunoscând că toate provin din Voia lui Dumnezeu. Maria privește în profunzime, reflectează, meditează și astfel înțelege diferitele evenimente din acea înțelegere pe care numai credința o poate da. O, de-ar fi aceasta — cu ajutorul Mamei noastre — răspunsul nostru.

A o imita pe Maria, a ne lăsa conduși de ea de mână, a contempla viața ei ne conduce și la a trezi în cei din jurul nostru — familie și prieteni — o mai mare deschidere către lumina credinței: prin exemplul unei vieți coerente, prin convorbiri personale, de prietenie și de încredere, prin doctrina necesară, pentru a-i ajuta să-L întâlnească personal pe Cristos prin sacramente și practicile de pietate, în muncă și în odihnă. „Dacă ne identificăm cu Maria, dacă îi imităm virtuțile, vom putea face ca

Cristos să se nască, prin har, în sufletul multora care se vor identifica cu El prin lucrarea Duhului Sfânt. Dacă o imităm pe Maria, într-un anumit fel vom participa la maternitatea ei spirituală. În tăcere, ca Doamna Noastră; fără să se observe, aproape fără cuvinte, prin mărturia integră și coerentă a unei conduite creștine, prin generozitatea de a repeta fără încetare un fiat care se reînnoiește ca ceva intim între noi și Dumnezeu”[22].

Privind spre Maria, să-I cerem să ne ajute să trăim din credință și să-L recunoaștem pe Isus prezent în viața noastră: credință că nimic nu se compară cu Iubirea lui Dumnezeu care ne-a fost dăruită; credință că nu există imposibil pentru cel care lucrează pentru Cristos și cu El în Biserica Sa; credință că toți oamenii se pot întoarce la Dumnezeu;

credință că, în ciuda propriilor
mizerii și înfrângeri, ne putem ridica
în întregime cu ajutorul Său și al
celorlalți; credință în mijloacele de
sfințire pe care Dumnezeu le-a așezat
în Opera Sa, în valoarea
supranaturală a muncii și a
lucrurilor mici; credință că putem
readuce această lume la Dumnezeu
dacă mergem mereu de mână Lui. În
definitiv, credință că Dumnezeu îl
așază pe fiecare în cele mai bune
împrejurări — de sănătate sau de
boală, de situație personală, de
context profesional etc. — pentru ca
să ajungem sfinți, dacă răspundem
prin lupta noastră zilnică.

„Isus Cristos pune această condiție:
să trăim din credință, pentru că apoi
vom fi capabili să mutăm munții. Și
sunt atâtea lucruri de mutat... în
lume și, mai întâi, în inima noastră.
Atâtea obstacole în calea harului!
Credință, așadar; credință cu fapte,
credință cu sacrificiu, credință cu

umilință. Pentru că credința ne face creaturi atotputernice: și tot ceea ce veți cere în rugăciune, dacă aveți credință, veți primi (Mt 21, 22)”[23]. Împinși de forța credinței, îi spunem lui Isus: „Doamne, cred! Dar ajută-mă să cred mai mult și mai bine!” Și îndreptăm și această rugăciune către Sfânta Maria, Maica lui Dumnezeu și Mama noastră, Maestră a credinței: „Fericită ești tu, care ai crezut, pentru că se vor împlini cele ce ți-au fost spuse din partea Domnului (Lc 1, 45)”[24]. „Maică, ajută-ne credința!”[25].

[1] *Evr* 1, 1-2.

[2] *Gal* 4, 4.

[3] Francisc, Scrisoare enciclică *Lumen fidei*, 29-VI-2013, nr. 58.

[4] Misalul Roman, Rugăciunea euharistică I.

[5] Francisc, Scrisoare enciclică *Lumen fidei*, 29-VI-2013, nr. 58.

[6] Benedict al XVI-lea, Motu proprio *Porta fidei*, 11-X-2011, nr. 13.

[7] Sfântul Josemaría, *E Cristos care trece*, nr. 172.

[8] Benedict al XVI-lea, Audiența generală, 19-XII-2012.

[9] Francisc, Scrisoarea Enciclică *Lumen fidei*, nr. 60.

[10] Sfântul Josemaría, *Prietenii lui Dumnezeu*, nr. 276.

[11] Benedict al XVI-lea, Audiența generală, 19-XII-2012.

[12] Sfântul Josemaría, *Prietenii lui Dumnezeu*, nr. 285.

[13] Sfântul Josemaría, *Prietenii lui Dumnezeu*, nr. 288.

[14] Francisc, Omilie, 15-VIII-2013.

[15] *Lc* 2, 19.

[16] Sfântul Josemaría, *Prietenii lui Dumnezeu*, nr. 285.

[17] *Lc* 2, 50.

[18] Francisc, Scrisoarea enciclică. *Lumen fidei*, 29-VI-2013, nr. 58.

[19] *Lc* 1, 38.

[20] Sfântul Josemaría, *Convorbiri*, nr. 112.

[21] Benedict al XVI-lea, Audiența generală, 19-XII-2012.

[22] Sfântul Josemaría, *Prietenii lui Dumnezeu*, nr. 281.

[23] Sfântul Josemaría, *Prietenii lui Dumnezeu*, nr. 203.

[24] Sfântul Josemaría, *Prietenii lui Dumnezeu*, nr. 204.

[25] Francisc, Carta enc. *Lumen fidei*, 29-VI-2013, n. 60.

Francisco Suárez – Javier Yániz
(iulie, 2013)

.....

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/article/
exemple-de-credinta-v-maria-model-si-
maestra-a-credintei/](https://opusdei.org/ro-ro/article/exemple-de-credinta-v-maria-model-si-maestra-a-credintei/) (16.03.2026)